

Designing an Accreditation Model with Emphasis on the Teaching-Learning Process in E-learning Higher Education Institutions: Qualitative Research

**Khodayar Abili¹, Zeinab Sadat Mostafavi², Fatemeh Narenji Sani³,
Mohammad Ali Shahoseini⁴**

1. Professor at faculty of Education and Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran; (Corresponding author), Email: abili@ut.ac.ir
2. PhD candidate, Faculty of Education and Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: mostafavi60@ut.ac.ir
3. Assistant Professor at Faculty of Education and Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: fatemeh.narenji@gmail.com
4. Associate professor at Management Faculty, University of Tehran, Tehran, Iran. Email: shahhoseini@ut.ac.ir

Article Info

ABSTRACT

Article Type:

Objective: The present study aimed to identify dimensions and criteria of accreditation in E-learning higher education institutions with an emphasis on the teaching and learning process.

Research Article

Methods: In terms of purpose, the research is applied, and descriptive phenomenological method has been used to gather information based on a qualitative approach. The statistical population of the research consists of experts and specialists in the fields of e-learning, evaluation and quality assurance in the higher education system. In order to achieve the goal of the research, at first, literature, theoretical foundations, and scientific documents related to the research topic and in addition international accreditation offices in the field of E-learning were studied. Information was purposefully collected using a semi-structured interview method with 14 experts and then analyzed using the content analysis method.

Results: Based on the results of the research findings, the accreditation model with emphasis on the teaching-learning process consists of four dimensions: Classroom management in electronic platform, Technology and e-learning systems required in the teaching-learning process, the supportive system in electronic platform and transformative technologies in education were identified and designed.

Conclusion: The designed model can be used to evaluate the e-learning teaching process.

Keywords: accreditation, electronic higher education, e-learning-teaching process, qualitative research

Cite this article: Abili, Khodayar; Mostafavi, Zeinab Sadat; Narenji Sani, Fateme; Shahoseini, Mohammad (2021) Designing an Accreditation Model With Emphasis on the Teaching-Learning Process in E-learning Higher Education Institutions: Qualitative research, Educational Measurement and Evaluation Studies. 11 (36):117-142 pages.

DOI: 10.22034/EMES.2021.252022

© The Author(s).

Publisher: National Organization of Educational Testing (NOET)

طراحی الگوی اعتباربخشی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی: پژوهشی کیفی

خدایار ابیلی^۱، زینب السادات مصطفوی^۲، فاطمه نارنجی ثانی^۳، محمدعلی شاهحسینی^۴

۱. استاد دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، تهران، ایران؛ (تویینده مسئول). Rayanameh: abili@ut.ac.ir.
۲. کارندهای دکتری، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، تهران، ایران. Rayanameh: mostafavi60@ut.ac.ir.
۳. استادیار دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، تهران، ایران. Rayanameh: fatemeh.narenji@gmail.com
۴. دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، تهران، ایران. Rayanameh: shahhoseini@ut.ac.ir

اطلاعات مقاله چکیده

نوع مقاله:	هدف:
مقاله مروری	پژوهش حاضر با هدف شناسایی ابعاد و معیارهای اعتباربخشی در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری انجام شده است.
دریافت:	پژوهش از نظر هدف از نوع کاربردی است و برای گردآوری اطلاعات بر مبنای رویکردی کیفی، از روش پدیدارشناسی توصیفی استفاده شده است. میدان پژوهش شامل خبرگان و متخصصان در حوزه‌های یادگیری الکترونیکی، ارزشیابی و تضمین کیفیت در نظام آموزشعالی است. برای دستیابی به هدف پژوهش ابتدا ادبیات، مبانی نظری و مستندات علمی مرتبط با موضوع تحقیق و علاوه بر آن دفاتر بین‌المللی اعتباربخشی در حوزه یادگیری الکترونیکی مطالعه شد. همچنین با استفاده از روش مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۴ نفر از متخصصان موضوع، بهصورت هدفمند، اطلاعات گردآوری و با استفاده از روش تحلیل محتوا تجزیه و تحلیل شد.
اصلاح:	روش پژوهش:
پذیرش:	بر اساس نتایج تحلیل یافته‌های پژوهش، الگوی اعتباربخشی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری در چهار بعد، عبارت است از: مدیریت کلاس درس در بستر الکترونیکی، فناوری و سامانه‌های یادگیری الکترونیکی مورد نیاز در فرایند یاددهی-یادگیری، نظام پشتیبانی در بستر الکترونیکی و فناوری‌های تحول‌آفرین در آموزش، شناسایی و طراحی شد.
انتشار:	نتیجه گیری:
۱۴۰۰/۰۹/۱۷	الگوی طراحی شده می‌تواند برای ارزیابی فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی استفاده شود.
۱۴۰۰/۱۰/۰۵	واژه‌های کلیدی: اعتباربخشی، آموزش عالی الکترونیکی، فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی، پژوهش کیفی

استناد: ابیلی، خدایار؛ مصطفوی، زینب السادات؛ نارنجی ثانی، فاطمه؛ شاهحسینی، محمدعلی(۱۴۰۰). طراحی الگوی اعتباربخشی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی. مطالعات اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی، ۱۱ (شماره ۳۶)، صفحه ۱۱۷-۱۴۲.

DOI: 10.22034/EMES.2021.252022

ناشر: سازمان سنجش آموزش کشور حق مؤلف © نویسنده‌کان.

مقدمه

در عصر فن آوری اطلاعات و ارتباطات، نقش آموزش عالی در توسعه یادگیری الکترونیکی بیش از پیش اهمیت یافته است. از این رو کیفیت یادگیری الکترونیکی و ارزیابی آن در زمرة دغدغه‌های اصلی نظام آموزش عالی الکترونیکی قرار گرفته است.

به منظور ارزیابی کیفیت، رویکردها و الگوهای متفاوتی از جمله الگوی تضمین کیفیت، ارزیابی درونی، ارزیابی بیرونی، مدیریت کیفیت فرآگیر، رویکرد تعالی بخشی و اعتباربخشی وجود دارد که برخی معتقدند بهترین الگوی ارزیابی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی الگوهای اعتباربخشی است (رضایی، ۲۰۲۰). اعتباربخشی «فرایند جمع آوری نظاممند، کمی سازی و استفاده از اطلاعات برای تعیین اثربخشی آموزشی و کفایت برنامه‌های درسی مؤسسه آموزش عالی به عنوان یک کل (ارزیابی نهادی) یا برنامه‌های آموزشی آن (ارزیابی برنامه)» است (نگوین و همکاران، ۲۰۲۱).

تحقیقات نشان می‌دهد کشورهایی که فرایند اعتباربخشی در نظام آموزش عالی خود را اجرا کرده‌اند (بندیکسن و همکاران، ۲۰۲۱)، کیفیت خدمات تخصصی آنها در ایجاد سامانه‌های مناسب پذیرش مانند جذب دانشجویان بیشتر، کارکنان زبده‌تر و اعضای هیئت علمی حرفه‌ای‌تر، ارتقاء پیدا کرده و با بهبود وضعیت ارائه خدمات، در نهایت منجر به کسب اطمینان بیشتر از عملکرد مناسب مؤسسات ارائه دهنده خدمات یادگیری شده است (الکاتیب، ۲۰۲۱).

شهرت به دست آمده از راه اعتباربخشی برای مؤسسه آموزش عالی بسیار مهم است و بر انگیزه و تعهد کارکنان اداری و آموزشی و اعضای هیئت علمی تأثیر مستقیمی خواهد داشت و منجر به افزایش کیفیت دستاوردهای آموزشی و پژوهشی مؤسسات آموزش عالی و دستیابی به اهداف، در یک بازه زمانی کوتاه مدت می‌شود (بودی هار سو و تارمن، ۲۰۲۰).

دانشجویان، کارفرمایان و سایر ذی‌نفعان با اعتباربخشی می‌توانند اطمینان حاصل کنند که این مؤسسات با معیارهای کیفیت مطابقت دارند و فارغ‌التحصیلان را برای ورود به نیروی کار جهانی آماده می‌کند (آدالی، ۲۰۰۹؛ کن، ۲۰۱۶ و سین و همکاران، ۲۰۱۷).

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

بنابر این بر اساس آنچه تاکنون مطرح شد، در سال‌های اخیر فرایند اعتباربخشی به عنوان یکی از مهم‌ترین روش‌های تضمین و ارتقاء کیفیت در آموزش عالی مورد توجه قرار گرفته است. به همین ترتیب همگام با توسعه یادگیری الکترونیکی در سطح دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، موضوع ارزشیابی و اعتباربخشی به ویژه از باب بررسی تضمین کیفیت فرایند یاددهی - یادگیری و توجیه اجرای برنامه‌های

یادگیری الکترونیکی و لزوم تأمین الزامات و استانداردهای مورد نیاز برای طراحی، توسعه و پیاده‌سازی یادگیری الکترونیکی در آموزش عالی اهمیت یافته است.

از آنجا که امروزه یادگیری الکترونیکی در آموزش عالی در همه کشورهای جهان از جمله ایران به سرعت رو به گسترش است و هر روزه بر تعداد کشورهایی که این برنامه‌ها را به صورت اجباری ارائه می‌دهند افزوده می‌شود، لذا ضرورت اعتباربخشی در رویکرد یادگیری بیش از پیش احساس می‌شود (کیم، ۲۰۲۱). از این رو همسو با توسعه دوره‌های یادگیری الکترونیکی دانشگاهی، توجه به ارزشیابی کیفیت از چند جهت اهمیت یافته است. اول اینکه مدیران و متصدیان این دوره‌ها برای افزایش کیفیت دوره‌ها به خودارزیابی مداوم نیاز دارند. دوم اینکه شناسایی دوره‌های یادگیری الکترونیکی با کیفیت در سطح ملی و بین‌المللی به توسعه افق فعالیت‌های این حوزه کمک خواهد کرد و سوم اینکه توسعه یادگیری الکترونیکی امکان توجه به مشتری مداری در آموزش عالی را بیش از پیش فراهم می‌سازد و مشتریان آموزش عالی می‌توانند با شناسایی دوره‌های با کیفیت دانشگاهی، بهترین گزینه را انتخاب کنند. این مهم زمانی حاصل می‌شود که الگو و چهارچوبی مناسب برای ارزیابی با رویکرد اعتباربخشی آموزش الکترونیکی در آموزش عالی وجود داشته باشد و عوامل مؤثر بر کیفیت فرایند یاددهی - یادگیری ارزیابی شود. از این جهت سیاست‌گذاران و رهبران دانشگاهی معتقدند با توجه به شرایط کنونی (بحران کرونا) و چالش‌های موجود، ارتقاء کیفیت و ارزشیابی مستمر نظام یادگیری الکترونیکی یکی از مهم‌ترین راه‌کارها محسوب می‌شود. لذا موضوع اعتباربخشی با هدف ارزیابی از منظر درونی و بیرونی با هدف بهبود کیفیت یادگیری الکترونیکی باید در صدر اولویت‌های نظام آموزش عالی قرار گیرد و با ملاحظه سایر اولویت‌ها، الگوی مناسب اعتباربخشی ویژه مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی همگام با تحولات جهانی به کار گرفته شود و همچنین با شناسایی نقاط قوت و ضعف و با طراحی برنامه‌های بهبود کیفیت مقبولیت جهانی حاصل شود (بیوبی، ۲۰۱۹).

گرچه در ایران نیز مانند سایر کشورهای جهان، در طول دو دهه گذشته اقداماتی در خصوص ارزیابی کیفیت انجام شده است، اما نظام آموزش عالی الکترونیکی با چالش‌های بسیاری در ارائه باکیفیت خدمات یاددهی - یادگیری رو به رو است. از این میان می‌توان به مواردی نظیر گسترش کمی مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی بدون در نظر گرفتن مسائل کیفیت، مسائل و مشکلات تعامل و ارتباطات پویای دانشجویان در محیط یادگیری الکترونیکی و نظام مدیریت یادگیری الکترونیکی، مسائل مربوط به زیرساخت‌های فنی، سرعت، امنیت و دسترسی، ساختارهای ضعیف پشتیبانی فنی و آموزشی، مسائل مربوط به اعضای هیئت علمی نظیر کمبود نیروی انسانی متخصص، معهد و با انگیزه و تولید محتوای الکترونیکی، امکانات و تجهیزات الکترونیکی اشاره کرد (تاری، شمس مورکانی و رضایی زاده، ۱۳۹۶). پژوهش‌های داخلی (عگبهی و همکاران؛ ۱۳۹۱؛ مجذد و همکاران، ۱۳۹۲؛ نادری فروهمکاران، ۱۳۹۵؛

صنیع زاده و همکاران، ۱۳۹۵) مؤید ضعف‌ها و نارسائی‌های موجود در محیط یادگیری الکترونیکی کشور است و آن را ناشی از نبود سازوکارهای مناسب برای تضمین کیفیت آموزش عالی الکترونیکی، نبود چهارچوبی متناسب با اهداف توسعه دانشگاهی و به دنبال آن کاهش اعتماد، اطمینان و اعتبار لازم از سوی ذی‌نفعان آموزش عالی و برخی ویژگی‌های ارزیابی آموزش عالی الکترونیکی مانند جزئی نگری برای رفع مشکلات آنی (نه بهبود فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی) استمرار نداشتن ارزیابی و نبود ارزیابی درونی و بیرونی در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی است.

بدون شک مسائلی از این قبیل در کارکرد بهینه مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی تأثیرگذار است و باعث می‌شود کیفیت عملکردی مورد انتظار برآورده نشود و در نتیجه با افت اعتبار، فرآگیران اعتماد کافی نسبت به این مؤسسات و خدمات آنها نداشته باشند (توپراک، ۲۰۱۸).

علاوه بر آن، پژوهش‌ها نشان می‌دهد که به کارگیری الگوی اعتباربخشی در مؤسسات یادگیری الکترونیکی به طور قطع در ارتقاء و بهبود مستمر کیفیت و افزایش اعتماد ذی‌نفعان به مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی تأثیر دارد (دیاناندا، ۲۰۲۰). در اغلب کشورهای جهان برای ارزیابی کیفیت آموزش عالی ساختارهایی را در قالب نهاد ملی تأسیس کرده و به این منظور سامانه‌های آموزش عالی غیرحضوری و الکترونیکی را نیز راه اندازی کرده‌اند. برای نمونه می‌توان به نهادهایی مانند انجمن اروپایی دانشگاه‌های تدریس از راه دور، مؤسسه آمریکای جنوبی و کارائیب برای کیفیت آموزش از راه دور، بنیاد اروپایی کیفیت یادگیری الکترونیکی، شبکه نهاد یادگیری آلمان، ائتلاف یادگیری برخط آمریکا، شورای تضمین کیفیت و اعتباربخشی از راه دور آفریقا اشاره کرد. نهادهای مذکور با هدف اعتباربخشی به مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی استقرار یافته‌اند و این نشان از اهمیت موضوع و دغدغه کیفیت از نظر مسئلان و برنامه‌ریزان در یادگیری الکترونیک در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی است. بنابر این، با توجه به چالش‌ها و دغدغه‌های موجود در سطح ملی و نیز سیاست‌های بین‌المللی توصیه شده (یونسکو، ۲۰۱۵)، ضروری است که اعتباربخشی نظام یاددهی-یادگیری الکترونیکی و بهبود مستمر آن در اولویت توسعه آموزش عالی ایران قرار گیرد.

به منظور ارائه الگوی اعتباربخشی به مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی که بتوان با استناد به آن، کیفیت فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی را ارزیابی کرد، ابتدا الگوهای اعتباربخشی و همچنین ارزیابی کیفیت یادگیری الکترونیکی و دیگر تحقیقات صورت گرفته داخلی و خارجی مطالعه شد. پژوهش‌های ترین ادالی^۱ (۲۰۱۹)؛ محمدی و همکاران (۱۳۹۷)؛ رمضانی و عنایتی (۲۰۱۹)؛ وايت (۲۰۱۸)؛ دمیرل^۲ (۲۰۱۸)؛

1. Terin Adali
2. Demirel

کن (۲۰۱۸)؛ نگوین (۲۰۱۹)^۱؛ استندر (۲۰۱۸)؛ فیضی و همکاران (۲۰۱۸)؛ کوکدار و آیدین^۲ (۲۰۱۹) و همچنین مراکز پایش کیفیت و اعتباربخشی در بستر آموزش عالی الکترونیک مانند کمیسیون استانداردهای مؤسسات آموزش عالی برای اعتباربخشی^۳، مؤسسه سیاست‌گذاری آموزش عالی، مؤسسه سیاست‌گذاری آموزش عالی برای یادگیری الکترونیکی، شورای تضمین کیفیت و اعتباربخشی از راه دور آفریقا^۴، شورای آموزش کیفیت یادگیری باز و از راه دور انگلستان^۵، انجمن اروپایی دانشگاه‌های آموزش از راه دور^۶، شورای آموزش باز و از راه دور و یادگیری الکترونیکی استرالیا^۷، ائتلاف آموزش برخط آمریکا^۸، کمیسیون ملی ارزیابی و اعتبار سنجی دانشگاهی عربستان^۹، انجمن آموزش برخط آمریکای شمالی (۲۰۰۶) و شورای آموزش از راه دور هند^{۱۰} به صورت تخصصی درباره اعتباربخشی به مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی پژوهش کرده و معیارهایی را به عنوان معیارهای اعتباربخشی به مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی در فرایند یاددهی - یادگیری مطرح کرده‌اند. از جمله مسائل مورد بررسی می‌توان به این موارد اشاره کرد: مسائل آموزشی، برنامه‌های بهبود کیفیت تدریس و یادگیری الکترونیکی، ارزیابی عملکرد اساتید توسط دانشجویان، مدیریت یادگیرندگان در سامانه یادگیری الکترونیکی، طراحی و تولید آموزش الکترونیکی، طراحی نظام مدیریت یادگیری الکترونیکی، منابع ارائه شده متناسب با نیازهای آموزشی، سازماندهی آموزش برخط، انعطاف‌پذیری برنامه‌های آموزشی و درسی، یادگیری فعال و مشارکتی، مدیریت فضاهای یادگیری، اصول طراحی آموزش الکترونیکی؛ زیرساخت‌های فن‌آوری و نظام مدیریت یادگیری الکترونیکی، تسهیلات و تجهیزات کتابخانه (کتاب‌ها و مجلات الکترونیکی)، آزمایشگاه، وبگاه خدمات کامپیوتری؛ حمایت و پشتیبانی از دانشجویان، پاسخگویی به موقع و حمایت از نیازهای خاص فراغیران در بستر الکترونیکی. همچنین پژوهش‌های گرسلی (۲۰۰۰)، رویدیک سیمز (۲۰۰۱)، هورتون (۲۰۰۲)، لی (۲۰۰۱) و ویپ و چیرالی (۲۰۰۴)، گاویندا سامی (۲۰۰۲)، دانشگاه کالیفرنیا (۲۰۰۲)، مک‌گری (۲۰۰۳)، سانگ (۲۰۰۴)، فرزن (۲۰۰۵)، لوی (۲۰۰۶) مؤسسه فن‌آوری ایلینویز (۲۰۰۷)، ائتلاف اسلوان (۲۰۱۰)، پادومیچلاکی (۲۰۱۱)، دانشگاه ماساچوست لوول (۲۰۰۳)، نیکولز (۲۰۰۲)، بوتچار (۲۰۰۷)، شائو (۲۰۰۶)، سئوک و می‌ین (۲۰۰۶)، کیامنش و گلزاری (۱۳۸۹)، خان (۲۰۰۵)، جفرسون و ارنولد (۲۰۰۹)، سراجی (۱۳۹۰)، فراتخواه (۱۳۹۰)، فتحی و اجارگاه (۱۳۹۰)، فرج‌اللهی و همکاران (۱۳۹۰)، رستگار

1. Stander

2. Kocdar, S., & Aydin.

3. CIHE Commission on Institution of Higher Education

4. Higher Education Quality Committee

5. Open and Distance Learning Quality Council ODLQC

6. The European Association of Distance Teaching Universities

7. The Australasian Council on Open, Distance and e-Learning

8. The Online Learning Consortium (OLC) USA

9. National Commission for Academic Accreditation and Assessment (NCAA)

10. The Distance Education Council(DEC)

و همکاران (۱۳۹۱)، هائو و باریچ (۲۰۱۰)، نکای کی (۱۱)، حکیم زاده و همکاران (۱۳۹۲)، یزدانی و همکاران (۱۳۹۰)، علی آبادی (۱۳۹۱)، اکبری بورنگ (۱۳۹۱)، و (۲۰۱۴)، ساگانت (۲۰۱۴)، اولا ابراهیم (۲۰۱۵) در خصوص ارزیابی کیفیت در یادگیری الکترونیکی عناصر و مواردی را مطرح کردند.

به عنوان نمونه چاو و همکاران (۲۰۰۶)^۱ چهارچوبی را برای فهم کیفیت دوره‌های یادگیری الکترونیکی ارائه کردند. بر اساس این چهارچوب، کیفیت دوره‌های یادگیری الکترونیکی تابعی از شش عنصر وابسته و مرتبط به هم شامل طراحی برنامه درسی، طراحی آموزشی، طراحی شبکه، تدریس و تسهیل فرایند آموزش، تجربه یادگیری و ارائه دوره است. مؤسسه سیاست‌گذاری آموزش عالی برای ارزیابی یادگیری الکترونیکی، گستره وسیعی از زمینه‌های مهم مورد توجه در ارزیابی دوره‌های یادگیری الکترونیکی را به کار می‌برد. این زمینه‌ها شامل پشتیبانی سازمانی، فرایند تدریس-یادگیری، ساختار دوره، پشتیبانی دانشجویان، پشتیبانی دانشکده و ارزیابی هستند (به نقل از حکیمی زاده و سراجی، ۲۰۱۳).

سئوک^۲ و همکاران، برای شناسایی و اعتبار سنجی شاخص‌های نمایانگر ابعاد اصلی یادگیری الکترونیکی، پژوهشی انجام داده‌اند که تدوین یک سیاهه و ابزار ارزشیابی یادگیری الکترونیکی را به همراه داشت و هفت عنصر اساسی اثربخشی تدریس، اثربخشی یادگیری، تعامل، طراحی آموزشی، منابع اطلاعاتی، ارزشیابی و پشتیبانی فن‌آوری را به عنوان شاخص‌هایی شناسایی کرد که هنگام ارزشیابی یادگیری الکترونیکی باید به آنها توجه شود (سئوک، ۲۰۰۶).

علاوه بر آن پیچر^۳ و همکاران (۲۰۱۵) در ارزیابی، به معیارهایی مانند طراحی آموزشی، تعامل و فرصت‌های یادگیری تأکید کرد. ساگنت^۴ (۲۰۱۴) در پژوهش خود اظهار می‌دارد که در ارزیابی نظام یادگیری الکترونیکی لازم است بر ابعاد اصلی کیفیت اطلاعات (محتووا و قابلیت ناوبری) و کیفیت سامانه (بخش فنی و پاسخگویی) تأکید شود. از نظر اولا ابراهیم^۵ (۲۰۱۵) در نظام یادگیری الکترونیکی دو بُعد اصلی کیفیت خدمات، اطلاعات و کیفیت سامانه است. کیفیت اطلاعات دو شاخص محتووا و قابلیت کاربری دارد و کیفیت سامانه شامل بخش فنی و پاسخگویی است. بخش محتووا شامل ابعاد جزئی تری مانند طراحی، ساختار و تمامیت و بخش قابلیت کاربری در برگیرنده ابعاد جزئی جذابیت، تعامل، سهولت در کاربرد و پیگیری پیشرفت تحصیلی است. به همین ترتیب بخش فنی نیز شامل ابعاد جزئی نظیر سرعت، دسترسی و حمایت است و در نهایت پاسخگویی نیز دارای دو زیر شاخص ارزیابی و نظام بازخورد می‌باشد.

همان‌گونه که در پیشینه و چهارچوب نظری پژوهش اشاره شد، پژوهش‌ها به ابعاد و معیارهای متنوعی در ارزیابی کیفیت یادگیری الکترونیکی توجه کرده‌اند. اما با توجه به شتاب روزافزون فن‌آوری اطلاعات و

1. Chao

2. Seok

3. Paechter

4. Sugant

5. Ola Ibrahim

ارتباطات از نظر ارائه تجهیزات و منابع آموزشی و علاوه بر آن توسعه دوره‌های یادگیری الکترونیکی به خصوص در چند سال گذشته (۲۰۲۱ و ۲۰۲۲) برخی از معیارهای مرتبط با فن‌آوری‌های تحول آفرین مغفول مانده است. با عنایت به موارد مطرح شده، پژوهش حاضر با هدف بازنگری و طراحی مجدد الگوی اعتباربخشی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی انجام شد تا ضمن شناسایی معیارهای روزآمد، نسبت به طراحی الگوی مناسب ارزیابی فرایند یاددهی-یادگیری مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی با نگاه درونی و بیرونی از یک سو و کمک به اصلاح و توسعه برنامه‌ها، فعالیتها و فرایندهای مؤسسه‌های فعال در زمینه آموزش‌های الکترونیکی اقدام نماید. بنابر این اهداف پژوهش عبارت است:

- شناسایی معیارهای اعتباربخشی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی و
- طراحی الگوی اعتباربخشی با تأکید بر فرایند یاددهی-یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی.

جدول ۱. چهارچوب نظری پژوهش (تجمیع ابعاد و معیارهای کیفیت در فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی)

معیارها	ابعاد
فراگیران	نظام مدیریت یادگیری الکترونیکی
استاد/مدرس	
محتوای الکترونیکی	
تعامل عناصر آموزشی در بستر الکترونیکی	
بازخورد مستمر به فراگیران	
راهبردهای یادگیری در بستر الکترونیکی	
طراحی برنامه درسی و سناریوی آموزشی	
ارزیابی پیامدهای یادگیری الکترونیکی	
زیرساخت و تجهیزات	فن‌آوری و تجهیزات
سخت افزار	
نرم افزار	
پشتیبانی آموزشی	خدمات پشتیبانی الکترونیکی
پشتیبانی فنی	

منبع: یافته‌های محقق

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر ماهیت، مطالعه‌ای کیفی از نوع پدیدارشناسی توصیفی است. در این روش، ادراکات، تجربه معانی و شناخت مشارکت‌کنندگان به عنوان منبع اولیه داده‌ها تلقی می‌شود.

جامعه آماری پژوهش، متخصصان و خبرگان حوزه یادگیری الکترونیکی و مدیران مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی بودند. معیار اصلی مشارکت‌کنندگان برای شرکت در پژوهش، داشتن تجربه آموزشی و مدیریتی در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی بود. مشارکت‌کنندگان با روش گلوله برفی (معرفی توسط خود مشارکت‌کنندگان) انتخاب شدند. معیارهای خبرگان برای ورود به مصاحبه شامل موارد زیر بود:

- ۱- اولویت اول برای انتخاب خبرگان، مدیران، سیاست‌گذران و برنامه‌ریزانی بود که در حوزه ارزیابی، کیفیت، تضمین کیفیت و اعتباربخشی در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی تجربه داشتند؛

- ۲- جمعی از مدیران مؤسسات عالی الکترونیکی؛

- ۳- نویسندهای برتر و مؤلفانی که صاحب آثاری معتبر در حوزه یادگیری الکترونیکی و ارزیابی و کیفیت بودند و

- ۴- پژوهشگران برتر در این حوزه.

برای تعیین حجم نمونه، از معیار اشباع داده‌ها استفاده شد و نمونه‌گیری به صورت هدفمند و گلوله برفی تاریخی‌دان به اشباع نظری ادامه داشت. در پژوهش حاضر در دوازدهمین مصاحبه، مشخص شد که یافته‌ها تکرار می‌شوند و برای اطمینان بیشتر دو مصاحبه دیگر هم انجام شد. جزئیات تعداد نمونه‌ها و دلایل انتخاب آنها در جدول شماره (۱) آمده است.

ابزار استفاده شده در این پژوهش بازبینه (چک‌لیست) مصاحبه بود. مصاحبه، فن قابل قبولی برای کشف، فهم و شناخت فردی مشارکت‌کنندگان است. در واقع در این روش، هدف، شناسایی و تکمیل مفاهیم و معیارهای اعتباربخشی با تأکید بر فرایندیاددهی-یادگیری الکترونیکی بر مبنای ادراکات و تجارب صاحب‌نظران و متخصصان در حوزه یادگیری الکترونیکی با استفاده از مصاحبه نیمه ساختاریافته با مشارکت‌کنندگان بود. به منظور انجام مصاحبه، محققان با الهام از ادبیات و مبانی نظری موضوع پژوهش، برای مصاحبه و دریافت نظرات متخصصان، چند محور انتخاب کردند. این محورها در قالب موضوعات کلی تر (مهمترین معیارهای اعتباربخشی با تأکید بر فرایندیاددهی-یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی) تنظیم و با مشارکت‌کنندگان در میان گذاشته شد.

مدت زمان انجام مصاحبه‌ها بین سی تا هفتاد دقیقه و اکثر مصاحبه‌ها با کسب اجازه از افراد ضبط و سپس پوشه‌های صوتی در قالب برگه‌های ثبت نتایج، ثبت شد. گردآوری اطلاعات تا زمانی ادامه داشت که فرایند تجزیه، تحلیل و اکتشاف به اشباع نظری رسید.

با توجه به ماهیت کیفی داده‌های به دست آمده از مصاحبه‌ها، برای استخراج و تجزیه و تحلیل آنها از روش کدگذاری داده‌های کیفی استفاده شد. تحلیل داده‌ها طی مراحل ذیل انجام شد: ۱- مرور داده‌ها ۲- تدوین راهنمای کدگذاری ۳- سازمان‌دهی داده‌ها ۴- طبقه‌بندی داده‌ها ۵- کدگذاری باز ۶- کدگذاری محوری ۷- تدوین گزارش نهایی و در آخر ۸- تحلیل داده‌های کیفی. این فرایند از بررسی گزاره‌های کلامی مصاحبه‌شوندگان در قالب مصاديق عيني، استعاره‌ها و مفاهيم شروع و با قرائت چند باره به مفاهيم اوليه و مقوله‌های مرتبط مى‌رسد و در واقع بعد از مطالعه متن هر یک از مصاحبه‌ها، قسمت‌هایي که با توجه به اهداف تحقيق مى‌توانست به عنوان یك کد اوليه در نظر گرفته شود، مشخص و به عنوان مفهوم اوليه انتخاب شد. در ادامه، مفاهيم اوليه مشترک در طبقه‌اي بالاتر در قالب مقوله‌ها طبقه‌بندی شد و در نهايـت اين مقوله‌ها در دسته‌های کلی تر قرار گرفـت. برای حصول اطمینان از روایـی پژوهـش از چهار معـيار قضاـوت لـینـکـولـن و گـوبـا^۱ (۱۹۹۴؛ به نـقل اـز اـکـينـوـراسـل و الغـدير، ۲۰۲۱) استـفادـه شـد و اـقدـامـات زـيرـصـورـت گـرفـت:

- ۱- رـونـوـشتـصـاحـبـه و گـزارـشـي اـز سـؤـالـهـاي مـطـرحـشـهـاي و پـاسـخـهـاي مـشارـكـتـكـنـدـگـان در اختـيـارـآـنـان قـرار گـرفـت تـا اـز واـكـنـشـآـنـان بـعـد اـز مـطالـعـهـ گـزارـشـ آـگـاهـي حـاـصـلـ شـود.
- ۲- پـژـوهـشـگـرـ سـعـيـ کـرـد زـمانـ بـيـشـتـرـي رـاـبـرـي مـصـاحـبـهـ باـمـتـخـصـصـانـ و خـبـرـگـانـ دـانـشـگـاهـيـ درـحـوزـهـ مـورـدـ مـطالـعـهـ اـختـصـاصـ دـهـدـ.
- ۳- در پـژـوهـشـ حـاضـرـ بـرـايـ قـابـلـيـتـ اـنتـقالـ، اـز توـصـيـفـ فـربـهـ اـسـتـفادـهـ شـدهـ اـسـتـ. برـاـيـ اـسـاسـ، تـلاـشـ شـدـ تمامـ جـزـئـيـاتـ تـحـقـيقـ اـز نـمـونـهـ گـيرـيـ تـاـ فـرـايـندـ تـحـلـيلـ دـادـهـهاـ بـهـ طـورـ كـامـلـ شـرـحـ دـادـهـ شـودـ.
- ۴- تـصـديـقـ گـزارـشـهـاـ، دـستـنوـشـتـهـاـ و يـادـداـشـتـهـاـيـ پـژـوهـشـ رـاـ دـوـ مـحـقـقـ بـرـرسـيـ کـرـدـنـدـ کـهـ هـرـ دـوـ بـهـ يـافـتـهـهـايـ نـسـبـتاـ مـشـابـهـيـ رسـيدـنـدـ.
- ۵- برـاـيـ بـرـرسـيـ اـطـمـيـنـانـ پـذـيرـيـ يـافـتـهـهـاـ، تـمامـيـ مـصـاحـبـهـاـ ضـبـطـ وـ بـهـ طـورـ دقـيقـ پـيـادـهـسـازـيـ، خـلاـصـهـ وـ بـهـ يـادـداـشـتـهـايـ کـوـتـاهـ کـاهـشـ دـادـهـ شـدـ. برـاـيـ بـرـرسـيـ پـايـايـيـ پـژـوهـشـ اـز دـوـ شـيـوهـ توـافـقـ بـيـنـ دـوـ کـدـگـذـارـ (توـافقـ درـونـ مـوـضـوعـيـ) وـ پـايـايـيـ باـزـآـمـونـ (شـاخـصـ ثـبـاتـ) استـفادـهـ شـدـ کـهـ درـ هـرـ دـوـ مـورـدـ پـايـايـيـ تـأـيـيدـ شـدـ. پـايـايـيـ باـزـآـمـونـ چـهـارـدـهـ مـصـاحـبـهـ، ۷۵ درـصدـ بـيـشـتـرـ بـودـ وـ پـايـايـيـ مـحـاسـبـهـ شـدهـ درـ حدـ مـطـلـوبـيـ قـرارـ گـرفـتـ.

1. Loncoln & Guba

جدول شماره ۲: مشخصات کلی مشارکت کنندگان

ردی:	جنسیت	مدرک تحصیلی	محل خدمت	تجربه زیسته		نوع تجربه زیسته	تجربه زیسته	نوع تجربه	تصصص و پژوهش	نوع مصاحبه	مدت زمان مصاحبه
				محل خدمت	نوع تجربه زیسته		تجربه زیسته				
۱	مرد	دکتری	مؤسسه آموزش عالی مهر البرز	قائم مقام و رئیس مؤسسه آموزش عالی مهر البرز	تجربه زیسته و پژوهشگر صاحب کتاب در حوزه یادگیری الکترونیکی	حضوری	۶۰ دقیقه				
۲	مرد	دکتری	دانشگاه علوم پزشکی شیراز	معاون پژوهشی - دانشکده مجازی مدیر گروه برنامه‌ریزی یادگیری الکترونیکی در علوم پزشکی	پژوهشگر حوزه یاددهی و یادگیری الکترونیکی	مجازی	۵۰ دقیقه				
۳	مرد	دکتری	دانشگاه همدان	عضو خبرگان کارگروه یادگیری الکترونیکی مؤسسه آموزش عالی الکترونیکی	پژوهشگر حوزه یاددهی و یادگیری الکترونیکی	مجازی	۵۵ دقیقه				
۴	مرد	دکتری	دانشگاه تهران	رئیس مرکز آموزش‌های الکترونیکی دانشگاه تهران	تجربه زیسته و پژوهشگر حوزه فن اوری اطلاعات	مجازی	۶۰ دقیقه				
۵	مرد	دکتری	دانشگاه شیراز	رئیس انجمن یادگیری الکترونیکی ایران	پژوهشگر حوزه فن اوری اطلاعات	مجازی	۴۰ دقیقه				
۶	مرد	دکتری	دانشگاه تربیت مدرس	رئیس مرکز نظارت، ارزیابی و تضمین کیفیت وزارت علوم	پژوهشگر حوزه فن اوری اطلاعات	حضوری	۵۵ دقیقه				
۷	مرد	دکتری	دانشگاه مالی، مالزی دانشگاه خوارزمی	عضو متخصصان انجمن یادگیری الکترونیکی ایران	پژوهشگر حوزه پدagogی در یادگیری الکترونیکی	مجازی	۵۰ دقیقه				
۸	مرد	دکتری	دانشگاه علم و صنعت	رئیس کرسی یونسکو در آموزش و یادگیری الکترونیکی	پژوهشگر حوزه فناوری اطلاعات	حضوری	۵۵ دقیقه				
۹	مرد	دکتری	دانشگاه خوارزمی	مدیر پژوهه ملی ارزیابی خدمات الکترونیکی سازمان فن اوری اطلاعات و ارتباطات ایران از سال ۱۳۹۶	پژوهشگر حوزه فن اوری اطلاعات و ارتباطات و راه اندازی اولین مؤسسه آموزش عالی الکترونیکی ایران	مجازی	۵۰ دقیقه				

۴۵ دقیقه	حضوری	تجربه زیسته و پژوهشگر حوزه فن‌آوری اطلاعات	۲۰ سال	رئیس مؤسسه آموزش عالی الکترونیکی ایرانیان	دانشگاه ایرانیان	دکتری	مرد	۱۰
۴۰ دقیقه	مجازی	پژوهشگر حوزه فن‌آوری اطلاعات و متخصص آموزش عالی الکترونیکی در حوزه‌های ارزیابی و کیفیت در یادگیری الکترونیکی	بیش از ۱۵ سال	عضو کارگروه تخصصی آموزش عالی الکترونیکی	دانشگاه علوم پزشکی تهران	دکتری	مرد	۱۱
۴۵ دقیقه	مجازی	تجربه زیسته پژوهشگر حوزه پدагوژی و فن‌آوری آموزشی	بیش از ۱۵ سال	رئیس پژوهشکده آموزش باز و از راه دور	دانشگاه پیام نور	دکتری	مرد	۱۲
۳۵ دقیقه	مجازی	پژوهشگر مباحث یادگیری ارتقاء یافته با فناوری و تکنولوژی آموزشی و ارزشیابی الکترونیکی	بیش از ۱۵ سال	عضو هیئت‌مدیره انجمن فن‌آوری آموزشی ایران	دانشگاه علوم پزشکی مجازی	دکتری	مرد	۱۳
۴۵ دقیقه	حضوری	پژوهشگر حوزه فن‌آوری اطلاعات و مدیریت کیفیت	بیش از ۱۵ سال	دیر هیئت نظارت، ارزیابی و تضمین کیفیت دانشگاه‌های وزارت علوم	دانشگاه تهران	دکتری	مرد	۱۴

منبع اطلاعات جدول:

- مطالعات محقق و آشنایی با فعالیت‌های پژوهشی و تجربه کار در حوزه آموزش عالی الکترونیکی؛
- مدیران و متخصصان انجمن یادگیری الکترونیکی ایران؛
- مدیران و متخصصان کرسی یونسکو در آموزش و یادگیری الکترونیکی؛
- اعضای کارگروه تخصصی آموزش عالی الکترونیکی؛
- مدیران و متخصصان ائتلاف دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی غیردولتی ایران؛
- مدیران مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی غیردولتی

یافته‌ها

جدول ۳. کدگذاری یافته‌های پژوهش

کد مشارکت‌کنندگان	متن مصاحبه	مفهوم	مقوله اصلی
۹، ۷، ۴، ۳	طراحی آموزشی محتواهای الکترونیکی مطابق با استاندارهای آموزشی، بهروز بودن محتواهای الکترونیکی، کاربردی، مهارتی، مطابق با نیازهای بازار و جامعه، قابلیت استفاده از یادگیرندها از محتواهای یادگیری موجود در موسسه برای پروژه‌های خود، تبیه و تولید محتواهای الکترونیکی بر اساس استانداردها، استفاده از روش‌های مختلف برای جلب توجه یادگیرندهان (پویانمایی، گرافیک، تغییر روشنایی و موارد مشابه)، استفاده از عنصر چندساخته‌ای (متن، صدا، تصویر، گرافیک و سایر موارد) و میزان اثربخشی آنها در معنی دار کردن یادگیری، قابلیت دسترسی به محتواهای دوره برای تعداد زیادی از کاربران، رعایت استانداردهای بین‌المللی در تبیه موضوعات یادگیری و بهره‌مندی از آن به صورت چندساخته‌ای.	محتواهای الکترونیکی چندساخته‌ای	
۹، ۶، ۳، ۱	ازادی علمی درخصوص ارائه مطالب، ترکیب اعضای هیئت علمی از نظر مرتبه علمی، رشته تحصیلی و سابقه کاری، مشارکت اعضای هیئت علمی در طراحی برنامه‌های آموزشی و درسی، توزیع مناسب اعضای هیئت علمی بین رشته‌ها، در نظر گرفتن متوسط تعداد واحدهای تدریس اعضای هیئت علمی، بررسی کیفیت دستیاران از طرف استادی، رعایت نقش تسهیل‌کننده‌یادگیرنده مدرس با استفاده از ابزارهای مختلف اینترنت (بیست الکترونیکی، گفتگوی صوتی و تصویر و موارد مشابه)، ارائه خدمات تدریس خصوصی به دانشجویان که کمک بیشتری نیاز دارند، نظارت مدرس بر انتظار بر عملکرد دانشجویان در طول دوره، فراهم ساختن کیفیت آموزشی مورد انتظار.	مدرس	
۹، ۵، ۸، ۷، ۶، ۳، ۱	دانش و مهارت‌های قبلي دانشجویان درباره فن آوري، مهارت‌هایي مانند مدريت زمان و آمادگي ورود به دوره، خودتنظيمی، خود مدريطي، در نظر گرفتن معيارهای تخصصي برای ورود دانشجویان به مؤسسه (معيارهایي مانند دانش فني و مهارتی الکترونیکي)، میزان فعال بون نقش دانشجو در دوره، رخنمای دانشجو: داشتن اطلاعات مربوط به انگریش و فارش یادگیرندهان، داشتن اطلاعات مربوط به سیكاهی یادگیرندهان، در نظر گرفتن مهارت‌های پيش نياز ضروري برای یادگیری و مهارت‌های دوره، در نظر گرفتن معيارهای تبادل دانشجو، شناساني استعدادها، مؤسسات آموزشي بايد با استعدادترين دانشجویان را شناساسي و آنها را با مواد مانند بورسيه، جوابز و مدارك رايگان، ارزياي تعهدات دانشجویان سبب به مؤسسه تشویق كنند.	يادگيرنده	
۹، ۵، ۸، ۷، ۶، ۳، ۱	تخصص و توانمندی دستیاران از نظر علمی-تخصص و توانمندی دستیاران از نظر فعالیت علمی، آموزشی و پژوهشی در پورتال آموزشی، معرفی فرد دیگری به بير از مدرس برای یادگیرندهان در زمينه مشكلات یادگيری، فراهم ساختن انواع روش‌های ارتباطی برای ارتباط با دستیار مدرس، وجود مربيان و کمک‌مربيان برای یادگيری و مهارت‌های دانشجویان.	دستیار آموزشی	
۹، ۵، ۷، ۶، ۳، ۱	راهبردهای یادگیری و تدریس، راهبردهای ارزیابی، بررسی پیشرفت و برنامه‌های درسی، آزمون‌ها و تکالیف و برنامه‌بازی روش‌های تحول مؤثر، مدربیت فعالیت‌های تدریس (روش‌های تدریس و ارزیابی)، توجه به تفاوت‌های فرقی، پیش‌بینی از شیوه‌های فعال و مناسب تدریس، ارائه معلم کارگاه‌های روش تدریس در مؤسسه، رضایت اعضای هیئت علمی از مناسب بودن و کاربردی بودن کارگاه‌های روش تدریس، وجود و اجرایي آنها در تدریس، وجود و اجرایي آنها در تدریس در پورتال (مباهثه، ایفای نقش، شبیه‌سازی، بازی‌ها و موارد مشابه) در دوره، ارزياي میزان اثربخشی راهبردهای مختلف یادگیری در ارائه درس‌ها.	راهبردهای تدریس در بستر الکترونیکی	
۹، ۵، ۷، ۶، ۳، ۱	یادگیری فعال و مشارکتی، انعطاف‌پذیری برنامه‌های آموزشی و درسی، تعویت مهارت‌های اجتماعی، مهارت‌های زندگی مستقل، مطابق با اصول جهانی طراحی یادگیری، حمایت و پشتیبانی از تجربه دانشجویی، وجود ارشیوهای از مباحث پیشین دانشجویان در موضوعات مختلف، ارائه خلاصه‌های اجمالی از بحث‌های آنلاین، استفاده دانشجویان از کتابخانه و سایر منابع یادگیری مؤسسه دیگر، برگزاری کورس‌های آموزشی به صورت مشترک بین دانشگاهی (ملی و بین‌المللی)، قابلیت دوره برای انتساب اعضای هیئت‌علمی باقیمانده از شیوه‌های ارزیابی یادگیرندهان، انجام مطالعه و بررسی به منظور تعیین سبک یادگیری یادگیرندهان، طراحی دوره در راستای پشتیبانی از یادگیرندهان و تبدیل آنها به یادگیرندهان مستقل از راه دور، وجود انعطاف‌درتکالیف، گزارش‌ها و مباحث دوره به منظور انتساب یافتن با اهداف یادگیری دانشجویان.	راهبردهای متنوع یادگیری در بستر الکترونیکی	
۹، ۵، ۷، ۶، ۳، ۱	تسهیل تعامل دانشجویان با مدرس و سایر دانشجویان با استفاده از انواع روش‌ها، تعامل استادی با دانشجویان، مشارکت دانشجویان با یادگیرنده.	تعامل عناصر آموزشی در نظام مدربیت یادگیری الکترونیکی	
۹، ۶، ۳، ۲، ۱	دسترسی به مواد اصلی و رسانه‌های تكميلي برای دانشجویان و اعضای هیئت علمی، از جمله منابع ویدئوي، صوتی و الکترونیکي، تهیه رسانه‌های تكميلي به صورت تعاملی، اطمینان از فرصت‌های یادگیری برای دانشجویان غير از دوره‌های رسمي و محتواهای اعلام شده از طرف استادی، استفاده محتواهای دوره از مواد درسی متن و چند رسنایي برگرفته از منابع خارجي، وجود مواد درسی پشتیبان يافعاليت‌های انسانه متنوع یادگیری دیگر برای دانشجویان، امكان پذير ساختن دسترسی به سایر منابع اطلاعاتي مرتبط با محظوظ از سامانه متابع یادگیرندهان شامل: کتاب‌های الکترونیکی، پاگاه‌های الکترونیکي، شبکه‌های اجتماعي (LinkedIn و podcast) پایان‌نامه‌ها و منابع پژوهشی الکترونیکي وجود مواد درسی پشتیبان يافعاليت‌های متنوع یادگیری دیگر برای دانشجویان.	منابع آموزشی تكميلي و باز	
۸، ۷، ۴، ۳، ۲	بازخورد مستمر و به موقع استادی به دانشجویان در پورتال، بازخورد مستمر و به موقع دستیاران به دانشجویان در پورتال، بازخورد مستمر و به موقع مدیران گروه آموزشی به دانشجویان در پورتال، ارائه بازخورد به موقع به دانشجویان در مورد تکاليف و کارهای انجام شده، ارائه مدام به بازخورد های اصلاحی و تائیدی به یادگیرندهان.	بازخورد مستمر و به موقع	

ذمک پشتیبانی و دینامیک بستر الکترونیک	<p>پشتیبانی آموزشی</p> <p>تعداد مناسب و در دسترس کارمندان برای پشتیبانی‌ها و خدمات آموزشی به دانشجویان، ارزیابی رضایت فرآگیران از خدمات آموزشی، فنی و خدمات، مطالعه و بررسی منظم در زمینه رضایت یادگیرندگان از دوره، مناسب بودن ارائه خدمات آموزشی، مشخص بودن و اعلام عمومی آئین نامه‌ها و فرایندهای ثبات، حذف و اضافه، حضور و غیاب دانشجویان، فرایندهای اعلام به موقع نمرات، اصلاح نمره و صدور کارنامه دانشجویان، مشخص بودن و اعلام عمومی آئین نامه‌ها و فرایندهای فارغ‌التحصیلی دانشجویان، مشخص بودن فرایند رسیدگی و پاسخ به درخواست‌های دانشجویان، اطلاع‌رسانی و آگاهی به دانشجویان در خصوص فرایندهای رشد رضایت دانشجویان و استادان از خدمات آموزشی دانشگاه، اطلاع‌رسانی و آگاهی به دانشجویان در خصوص فرایندهای آموزش الکترونیکی به ذی‌نفعان قابل ازورود به دوره آموزشی</p>	۹، ۷، ۵، ۴، ۳
پشتیبانی فنی	<p>تعداد مناسب و در دسترس کارشناسان برای پشتیبانی‌های فنی به دانشجویان، امکان استفاده دانشجویان از تسهیلات مربوط به خدمات فن آوری اطلاعات، حمایت‌های فنی توسط کارشناسان فنی به دانشجویان در خصوص استفاده از سامانه‌های یادگیری الکترونیکی مانند (lms, vc)، ارائه آموزش‌های کافی به دانشجویان در مورد استفاده از سامانه‌های الکترونیکی در جلسات عملی پیش از آغاز دوره، ارائه آموزش‌های عملی و اطلاعات مورد نیاز به دانشجویان برای به دست آوردن مساده و محتواهی آموزشی از راه منابع مختلف، آموزش در خصوص نسب برنامه‌های مورد نیاز در پورتال، دسترسی آسان به کارکنان پشتیبانی فنی، پشتیبانی در کالاهای محازی، پشتیبانی و در دسترس بودن در پورتال، پاسخ‌گویی به موقع، راهنمایی پهنهای از اینها، در دسترس مسائل آمیخته و پهنهای باند، در دسترس بودن کارکنان آموزشی و فنی برای راهنمایی دانشجویان، ارائه راهنمایی به دانشجویان برای داشتن تعامل مؤثر به صورت برشط، ارائه آموزش به دانشجویان در زمینه مهارت‌های مختلف مورد نیاز، آگاه ساختن دانشجویان در باره مهارت‌های فنی مورد نیاز برای موقوفیت در آموزش الکترونیکی، فراهم ساختن تکاپ راهنمایی استفاده دانشجویان در باره های یادگیری الکترونیکی، آموزش‌های مربوط به ورود به سامانه و نحوه استفاده از آن، فراهم ساختن پشتیبانی فنی به صورت تمام وقت (شبانه‌روزی)، فراهم ساختن حمایت و پشتیبانی فنی برای دانشجویان به روشهای مختلف (تفن)، گفتگوی الکترونیکی، پست الکترونیکی و ارائه راهنمایی به یادگیرندگان در زمینه نسب و تنظیم تجهیزات، آگاه ساختن یادگیرندگان در باره مهارت‌های فنی مورد نیاز برای موقوفیت در آموزش الکترونیکی.</p>	۹، ۷، ۶، ۸، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱
پشتیبانی مشاوره‌ای	<p>مشاوره در خصوص فرایندهای آموزشی و پژوهشی در طول دوره، ارائه مشاوره در باره راهبردها و فنون آموزشی در زمینه محتوا و منابع آموزشی؛ کمک به انتخاب نحوه توزیع برنامه و راهبردهای ارزیابی آموزش الکترونیکی، ارائه خدمات مشاوره و راهنمایی تحصیلی به دانشجویان، ارائه راهنمایی هایی به یادگیرندگان در زمینه چگونگی جستجو کردن منابع مرتبط با دوره در شبکه، بررسی منظم و داده اثربخشی خدمات مشاوره‌ای، وجود نظام خدمات مشاوره و راهنمایی تحصیلی برای همه دانشجویان مقاضی و دانشجویان دارای افت تحصیلی، ارزشیابی ادواری از میزان رضایت دانشجویان از خدمات مشاوره و راهنمایی تحصیلی، استفاده از نتایج ارزشیابی های برای اصلاح خدمات مشاوره و راهنمایی تحصیلی، راهنمایی و مشاوره به دانشجویان، پاسخگویی به موقع به دانشجویان.</p>	۸، ۶، ۴
فن آوری‌های نوین آموزشی	<p>واقعیت افزوده و واقعیت مجازی (Mixed reality, VR, AR)، یادگیری با تلفن همراه، بهره‌مندی از هوش مصنوعی دریادگیری، یادگیری ماشینی، دستیار هوشمند، شبکه‌های اجتماعی، LinkedIn، Podcast، یادگیری مبتنی بر ویدئو، یادگیری خرد (Micro learning)، یادگیری الکترونیک از راه بازی‌سازی (Gamification in E-Learning).</p>	۶، ۴، ۲

همان‌گونه که در جدول شماره (۳) مشخص است، صاحب‌نظران در ۱۴ مشخص به طیف نسبتاً وسیعی از ابعاد فرایندهای دهنده‌یادگیری در بستر الکترونیکی اشاره کرده‌اند. به منظور جمع‌بندی و شناسایی معیارهای اصلی، کدها (مفاهیم) شناسایی شده در جدول شماره (۳) به صورت خلاصه ارائه شده است و در مرحله بعد، معیارهای اصلی شناسایی می‌شود.

به منظور تحقق هدف پژوهش و با استفاده از نتایج مصاحبه‌های نیمه ساختاری‌افتته طی دو مرحله کدگذاری باز و محوری و نیز با الهام از پیشینهٔ پژوهش، مفاهیم شناسایی شده در ۲۶ معیار دسته‌بندی شده است. همان‌گونه که در جدول شماره (۳) مشاهده می‌شود مقوله‌های ۲۶ گانهٔ فرایندهای دهنده‌یادگیری-یادگیری الکترونیکی عبارت‌اند از محتواهای الکترونیکی چندرسانه‌ای، طراحی سناریوی آموزشی، باز خورد مستمر، مدرس، دانشجو، دستیار آموزشی، راهبردهای متنوع یادگیری در بستر الکترونیکی، روش‌های تدریس متناسب با یادگیری الکترونیکی، منابع آموزشی تكمیلی و باز، تعامل عناصر آموزشی، ارزیابی تحقق دستاوردهای یادگیری الکترونیکی، زیرساخت و تجهیزات، سخت‌افزار-نرم‌افزار، سامانه‌های یادگیری الکترونیکی، خدمات پشتیبانی و حمایتی در بستر الکترونیکی (آموزشی-فنی و مشاوره‌ای) و فن آوری‌های

تحول آفرین در آموزش مانند واقعیت افزوده- واقعیت مجازی- یادگیری همراه- هوش مصنوعی- یادگیری ماشینی- دستیار هوشمند- شبکه‌های اجتماعی- یادگیری مبتنی بر ویدئو- یادگیری خرد- بازی‌های آموزشی که در ادامه هر یک از این معیارها به تفصیل بررسی می‌شود.

شکل شماره (۱) ابعاد و معیارهای اعتباربخشی فرایند یاددهی- یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی

همان‌گونه که در شکل (۱) مشاهده می‌شود، با بررسی و تحلیل دقیق مصاحبه‌های انجام شده و بعد از کسب نظرات افراد مصاحبه شونده، معیارهای ۲۶ گانه اعتباربخشی فرایند یاددهی- یادگیری در مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی به چهار دسته کلی فن آوری، مدیریت کلاس درس در بستر الکترونیکی، پشتیبانی و فن آوری‌های تحول آفرین تقسیم‌بندی شد. در بررسی نتایج پژوهش‌های مرتبط با معیارهای اعتباربخشی

فرایند یاددهی-یادگیری در آموزش عالی الکترونیکی مشخص شد (چهار چوب نظری پژوهش در شکل ۱) معیارهای متنوعی در پژوهش‌های مختلف دیده شده است ولی الگویی روزآمد و کامل، متناسب با تغییر تحولات در عصر فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات و همچنین منطبق با شرایط و امکانات آموزشی روز دنیا که بتوان تمامی عوامل و معیارهای متنوع را به صورت واحد و جامع مورد توجه قرار دهد کمتر دیده شد. همان‌گونه که در جدول‌های (۱) و (۲) مشاهده شد، در تحقیق حاضر پس از شناسایی عوامل و معیارهای اعتباربخشی در فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی از پیشینهٔ پژوهش، مستندات علمی و مراکز بین‌المللی، چهار چوب نظری مبتنی بر ادبیات پژوهش تجمعی و تدوین شد. در مرحلهٔ بعدی در مصاحبه با خبرگان مؤلفه‌های روان‌شناسی مرتبط با دانشجو، دستیار آموزشی، روش‌های تدریس متناسب با یادگیری الکترونیکی و منابع آموزشی باز و تکمیلی مربوط به مدیریت کلاس در سامانه‌های یادگیری الکترونیکی اضافه شد. همچنین در عامل فن‌آوری معیارهای مربوط به سامانه‌های یکپارچه یادگیری الکترونیکی و در عامل پشتیبانی، خدمات مشاوره‌ای و روان‌شناسی به چهار چوب نظری پژوهش اضافه و الگو در چهار بعد با ۲۶ معیار توسعه داده شد.

نوآوری و ارزش‌افروزه این پژوهش نسبت به پژوهش‌های پیشین علاوه بر مفاهیم شناسایی شده مذکور که منجر به توسعه الگو شده است، اکتشاف و اضافه شدن عامل فن‌آوری‌های تحول‌آفرین در آموزش به الگوی اعتباربخشی در فرایند یاددهی-یادگیری الکترونیکی است. در این عامل خبرگان و متخصصان به هشت فن‌آوری آموزشی روزآمد و مهم اشاره کردند، که عبارت‌اند از واقعیت افزوده و واقعیت مجازی، یادگیری همراه، هوش مصنوعی، یادگیری ماشین، دستیار هوشمند، یادگیری مبتنی بر ویدئو، یادگیری خُرد و بازی‌های آموزشی.

یکی از عوامل مؤثر در فرایند یاددهی-یادگیری در محیط یادگیری الکترونیکی فعال بودن دانشجویان در یادگیری است. یادگیری الکترونیکی به واسطهٔ بهره‌مندی از امکانات دیجیتال (رقومی) می‌تواند یادگیری را در دانشجویان فعال و عمیق کند.

بهره‌مندی از فن‌آوری‌های نوین و تحول‌آفرین در محیط یادگیری الکترونیکی منجر به تغییر در روش‌های یادگیری و آموزش مانند یادگیری شخصی‌سازی شده^۱، یادگیری انطباقی^۲، برنامه‌های درسی فردی^۳ و ایجاد یک برنامه آموزشی انعطاف^۴ پذیرشده است. فن‌آوری‌های نوین آموزشی توسعهٔ مهارت‌ها و توانایی‌های اساسی فرآگیران را تضمین می‌کند. از طرفی باعث افزایش انگیزه یادگیری، تعامل و مشارکت بیشتر دانشجویان در فرایند آموزش می‌شود و منجر به ایجاد محیط آموزش دیجیتالی (رقومی) نو و ایمن

-
1. Personalized learning approaches
 2. Adaptive Learning
 3. individual curricula
 4. flexible Educational

که کیفیت و دسترسی بالا به آموزش را تضمین می‌کند. مؤسسات و دانشگاه‌هایی که از فن‌آوری‌های تحول آفرین در آموزش به بهترین شکل بهره می‌گیرند و سرمایه‌گذاری می‌کنند به بالاترین سطح از کیفیت، اثربخشی و رضایت دست می‌یابند. در این باره طراحی یادگیری بر اساس رویکردهای تفکر، حل مسئله، یادگیری مستقل همراه با مسیر یادگیری فردی و همراه با فعالیت‌های جذاب با استفاده از اصول طراحی جهانی در بهره‌گیری از فن‌آوری‌های تحول آفرین منجر به کیفیت یادگیری و اعتبار دوره‌های یادگیری الکترونیکی می‌گردد.

از دیگر ابعاد شناسایی شده، بُعد مدیریت کلاس درس در بستر الکترونیکی با ۱۱ معیار است که عبارت‌اند از محتوای الکترونیکی چند رسانه‌ای، طراحی سناپیوی آموزشی، بازخورد مستمر به دانشجویان، مدرس، دانشجو، راهبردهای متنوع یادگیری در بستر الکترونیکی، تعامل عناصر آموزشی در بستر الکترونیکی و ارزیابی تحقق دستاوردهای یادگیری. در این خصوص نتایج پژوهش‌های ترین ادلی (۲۰۱۹)، الگوی اعتباربخشی ای‌سیک (۲۰۲۰)، رمضانی و عنایتی (۲۰۱۹)، کن (۲۰۱۸)، نگوین (۲۰۱۸)، استندر (۲۰۱۹) و فیضی و همکاران (۲۰۱۸)، با تأکید بر طراحی آموزشی محتوای الکترونیکی، روزآمد بودن محتوای الکترونیکی، ارزشیابی، بهبود کیفیت تدریس و یادگیری الکترونیکی از راه فعالیت‌های آموزشی، تعامل اساتید با دانشجویان، مشارکت دانشجویان با یکدیگر، برنامه پیشرفت دانشجویان در مسیر تحقق نتایج، انعطاف‌پذیری برنامه‌های آموزشی و درسی، یادگیری فعال و مشارکتی و نتایج یادگیری در محیط یادگیری الکترونیکی با نتایج پژوهش حاضر مطابقت دارد. همچنین معیارهای بهره‌مندی از دستیار آموزشی متعدد و متخصص، روش‌های تدریس مناسب با یادگیری الکترونیکی، بهره‌مندی از منابع آموزشی باز و تکمیلی از مصاحبه‌ها استخراج و به الگو اضافه شد.

سومین عامل، پشتیبانی در محیط یادگیری الکترونیکی است. در عامل پشتیبانی سه معیار پشتیبانی آموزشی، مشاوره‌ای و فنّی شناسایی شد. به عنوان مثال پژوهش‌های محمدی و همکاران (۱۳۹۷)، وايت (۲۰۱۸)، دمیرل (۲۰۱۸)، کن (۲۰۱۸)، نگوین (۲۰۱۸)، استندر (۲۰۱۹) و فیضی و همکاران (۲۰۱۸)، مؤسسه سیاست‌گذاری آموزش عالی برای یادگیری الکترونیکی، دفتر تضمین کیفیت آموزش عالی، شورای اعتباربخشی آموزش عالی، شورای کیفیت یادگیری باز و از راه دور انگلستان، انجمن اروپایی دانشگاه‌های آموزش از راه دور، شورای آموزش باز و از راه دور و یادگیری الکترونیکی استرالیا، ائتلاف آموزش برخط آمریکا با تأکید بر تعداد مناسب و در دسترس کارمندان برای پشتیبانی‌های فنّی، آموزشی و اداری و ارائه خدمات مشاوره‌ای به دانشجویان، مدیریت یادگیرندگان و پشتیبانی از یادگیرنده (فعالیت‌های مشاوره‌ای و راهنمایی و ارائه خدمات پاسخگویی بیشتر در خصوص سؤالات آموزشی، حمایت‌های فنّی توسط کارشناسان فنّی به دانشجویان در خصوص استفاده از سامانه‌های یادگیری الکترونیکی مانند

(lms,vc)، نصب برنامه‌های لازم، پاسخ‌گویی به موقع، راهنمایی در خصوص مسائل امنیتی و پنهانی باند، آموزش‌های نحوه ورود به سامانه و استفاده از آن اشاره کردند.

چهارمین بُعد عامل فنّ‌آوری و سامانه‌های یادگیری الکترونیکی مورد نیاز در فرایند یاددهی- یادگیری است. در عامل فنّ‌آوری سه معیار زیرساخت و تجهیزات الکترونیکی، نرمافزار و سخت‌افزار در چهارچوب نظری اشاره شد. این نتیجه با پژوهش‌های ترین ادالی (۲۰۱۹)، محمدی و همکاران (۱۳۹۷)، رمضانی و عنایتی (۲۰۱۹)، وايت (۲۰۱۸)، دمیرل (۲۰۱۸)، نگوین (۲۰۱۸)، استندر (۲۰۱۹) و فیضی و همکاران (۲۰۱۸)، شورای تضمین کیفیت و اعتباربخشی از راه دور آفریقا^۱، انجمن اروپایی دانشگاه‌های آموزش از راه دور، شورای آموزش باز و از راه دور و یادگیری الکترونیکی استرالیا و ائتلاف آموزش برخط آمریکا مطابقت دارد. در مصاحبه با خبرگان معیار دیگری به بُعد فنّ‌آوری با تأکید بر استفاده از سامانه‌های جدید در یادگیری الکترونیکی مانند تلفن همراه، توسعه سامانه آموزش و یادگیری الکترونیکی، طراحی سامانه مدیریت یادگیری الکترونیکی تعاملی، نرمافزارهای دستیاری و پشتیبان با کلاس برخط، مدیریت فضاهای یادگیری الکترونیکی و یکپارچگی سامانه‌ها به الگو اضافه شد.

بحث و نتیجه‌گیری

دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی برای پیشبرد اهداف و ارائه خدمات مناسب و مطلوب به ذی‌نفعان کلیدی خود به الگوها و ابزارهای مناسبی برای ارزیابی نیاز دارند که بر مبنای آن بتوانند کیفیت آموزشی را بهبود دهند. بنابر این، توجه به حفظ و ارتقاء کیفیت دانشگاه‌ها در ابعاد مختلف، یکی از دغدغه‌های اصلی در آموزش عالی است. همچنین، با توجه به افزایش روز افرون مؤسسه‌ای که خدمات یادگیری الکترونیکی را ارائه می‌دهند و از طرفی افزایش تعداد دانشجویانی که خواهان حضور در این مؤسسات هستند، نیاز به ارتقاء کیفیت برنامه‌های یادگیری الکترونیکی و فعالیت‌های آموزشی و سامانه‌های تضمین کیفیت بر اساس الگوی اعتباربخشی لازم است.

اما آنچه در بستر الکترونیکی، در مؤسسات آموزش عالی اهمیت دارد، کیفیت یادگیری الکترونیکی است که معانی مختلفی دارد. همان‌طور که سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (يونسکو، ۲۰۱۸) مطرح کرده است باید از کیفیت فرایند یادگیری و کفایت لازم برنامه‌های سازمانی و مدیریتی و آموزشی در جهت هدایت شایستگی‌های یادگیری اطمینان حاصل شود. با این حال، رسیدن به این انطباق و سازگاری شامل شناسایی همهٔ عناصری است که به‌طور مستقیم بر فرایند یاددهی- یادگیری تأثیر می‌گذارد، زیرا کیفیت آموزش صرفاً به یادگیری بستگی ندارد، بلکه در گرو تعلیم همهٔ عناصری است که در مؤسسات

1. HEQC

آموزش عالی الکترونیکی این فرایند را ممکن می‌سازند.

با توجه به سیاست‌های وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، مبنی بر ارتقاء کمی و کیفی مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی و لزوم برنامه‌ریزی و نظارت و هدایت این مؤسسات، متأسفانه تاکنون ساختار و معیارهای اعتباربخشی ملی برای آنها طراحی نشده و فرآیند اعتباربخشی توسط نهاد و متولیان مرتبط با ارزیابی و تضمین کیفیت در وزارت علوم صورت نمی‌گیرد. بنابر این، نتایج تحقیق حاضر به سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان حوزه آموزش عالی در محیط یادگیری الکترونیکی کمک می‌کند تا با استفاده از مؤلفه‌های شناسایی شده از یکسو ایجاد نهادی برای اعتباربخشی را در اولویت برنامه‌های راهبردی خود قرار داده و از سوی دیگر با پایش و ارزشیابی مؤسسات آموزش عالی الکترونیکی، معیارها، موانع و مشکلات را شناسایی و در جهت حفظ و ارتقاء کیفیت تلاش کند.

درباره آنچه الگوی پیشنهادی حاضر را نسبت به الگوی ارزشیابی آموزش الکترونیکی ارائه شده درکشورهای دیگر متمایز کرده است، می‌توان به طور خلاصه به این موارد اشاره کرد:

- در منابع مختلف، صاحب‌نظران برای اعتباربخشی کیفیت آموزش الکترونیکی دسته‌بندی‌های متفاوت با عوامل متفاوتی را ارائه کرده‌اند که در این پژوهش تلاش شده است با تمرکز بر مهم‌ترین و اصلی‌ترین فرایند آموزش، یعنی فرایند یاددهی-یادگیری در قالب الگوی پیشنهادی ارائه شود؛
- مؤلفه‌ها و معیارهای معرفی شده در الگوی پیشنهادی، راهنمای مناسبی برای یافتن نقاط ضعف و تقویت نقاط مثبت آموزش‌های الکترونیکی در سطح آموزش عالی محسوب می‌شود که می‌تواند دستورالعمل مناسبی برای ارتقاء کیفیت یاددهی-یادگیری در محیط الکترونیکی در اختیار مجریان باشد و
- معیارهای تعریف شده برای هر مؤلفه، ابزار خوبی در دست مدیران و مجریان برگزارکننده دوره‌های آموزش الکترونیکی قرار می‌دهد تا نقاط ضعف آموزش را در هر عامل یافته و در رفع یا بهبود کیفیت آن بکوشند.

پیشنهادهای کاربردی

- اقدام به ارزیابی درونی فرایند یاددهی-یادگیری بر اساس معیارهای روزآمد و تدوین شده برای نمایاندن ضعف‌ها، نارسایی‌ها و کمیودها با هدف اصلاح، بازنگری و توسعهٔ فعالیت‌های آموزشی در یادگیری الکترونیکی و بهبود مستمر؛
- اقدام به ارزیابی بیرونی فرایند یاددهی-یادگیری در نظام مدیریت یادگیری الکترونیکی توسط مرجعی بیرونی مانند ارزیابی از نگاه همگنان، یاران آموزشی و یا مؤسسات همکار و یا نهادهای نظارتی دولتی

مانند مراکز ارزیابی و نظارت آموزش عالی با نگاهی تخصصی و انجام ارزیابی بیرونی با هدف تضمین کیفیت فرایندهای یاددهی - یادگیری الکترونیکی و اعطای اعتبار و منزلت علمی مؤسسه آموزش عالی از طرف هیئت ارزیابان.

References

- Adali, T. (2009). Accreditation in e-learning: North Cyprus higher education case. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 1(1), 2077-2080.
- Ahmad, A. R., Jameel, A. S., & Raewf, M. (2021). Impact of Social Networking and Technology on Knowledge Sharing among Undergraduate Students. *International Business Education Journal*, 14(1), 1-16.
- Abili, Kh., Mostafavi, Z, Naranji Thani, F & Shah Hosseini, M. (2021). A systematic review of accreditation factors and criteria in e-higher education institutions. *Quarterly Journal of Information and Communication Technology in Educational Sciences*, Year 12 - Number 2 - Winter 2021 - Pages 108-89.
- Abili, Kh, Mostafavi, Z and Naranji Thani, F (2018). Evaluation of teaching and learning system in e-higher education: Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Tehran. *Scientific-Research Journal of Education Technology*, Fall 2018, Volume 12, Number 1, 4-1
- Alkhateeb, H., & Romanowski, M. H. (2021). Identifying administrators' and facultys perspectives regarding CAEP accreditation in a College of Education: AQ methodology research. *Studies in Educational Evaluation*, 70, 101004.
- Bazargan, A. (2019). Quality evaluation in Iranian higher education from thought to action. Tehran, Publications: Research Institute for Cultural and Social Studies.
- Bagheri Majd, R; Shahi, S; & Mehr Alizadeh, Y. (2013). Challenges of e-learning development in higher education system. *Journal of Educational Development in Medical Sciences*, 6 (12): 1-13.
- Bendixen, C., & Jacobsen, J. C. (2020). Accreditation of higher education in Denmark and European Union: from system to substance? *Quality in Higher Education*, 26(1), 66-79.
- Bibi, T., Rokhiyah, I., & Mutiara, D. (2019). Comparative Study of Quality Assurance Practices in Open Distance Learning (ODL) Universities. *International Journal of Distance Education and E-Learning*, 4(1).
- Budiharso, T., & Tarman, B. (2020). Improving Quality Education through Better Working

- Conditions of Academic Institutes. *Journal of Ethnic and Cultural Studies*, 7(1), 99-115.
- Bugti, S. M., Umair, M., & Basharat, R. (2021). Factors Influencing Continuous Professional Development of Teacher at University Level. *Sukkur IBA Journal of Educational Sciences and Technologies*, 1(1), 36-46
- Buyuk, K., Kocdar, S., & Bozkurt, A. (Eds.). (2017). *Administrative Leadership in Open and Distance Learning Programs*. IGI Global.
- Can, E. (2016). Open and Distance Education Accreditation Standards Scale: Validity and Reliability Studies. *International journal of environmental and science education*, 11(14), 6444-6455.
- Sanie Saleh, Z, Mahmoudi, M (2016). Investigating the challenges of teaching-learning on the development and application of e-learning in the Iranian higher education system. *Education in Law Enforcement*, 23 (14), 101-120.
- Carrasco-Peralta, J. A., Herrera-Usagre, M., Reyes-Alcázar, V., & Torres-Olivera, A. (2019). Healthcare accreditation as trigger of organisational change: The view of professionals. *Journal of healthcare quality research*, 34(2), 59-65.
- Cooke, J., Thomas-Perez, A., Rooney, D., Sormalis, C., Rege, R., & Sachdeva, A. K. (2020). Overarching themes from ACS-AEI accreditation survey best practices 2011–2019. *Surgery*, 168(5), 882-887.
- Dayananda, P., Latte, M. V., Raisinghani, M. S., & Sowmyarani, C. N. (2020). New approach for target setting mechanism of course outcomes in higher education accreditation. *Journal of Economic and Administrative Sciences*.
- De Souza-Daw, T., & Ross, R. (2021). Fraud in higher education: a system for detection and prevention. *Journal of Engineering, Design and Technology*.
- Demirel, E. (2018). Accreditation of Distance Learning. *Universal Journal of Educational Research*, 4(10), 2469-2476.
- Faizi, W. U. N. (2018). The Development of Quality Assurance Mechanism and Accreditation of Open and Distance Education in Pakistan. *NICE Research Journal*, 36-55.
- Gandhi, M. (2013). International initiatives in assessment of quality and accreditation in higher education. *International Journal of Educational Planning & Administration*, 3(2), 121-138.
- Giatman, M., Siswati, S., & Basri, I. Y. (2020). Online learning quality control in the pandemic Covid-19 era in Indonesia. *Journal of Nonformal Education*, 6(2), 168-175.

- Golzari, Z; Kiamanesh, A. (2010). Codification and validation of the proposed model for evaluating the internal quality of e-learning in the higher education system of the country. Quarterly Journal of Higher Education Curriculum Studies Year 1 Issue 1 Spring and Summer 2010.
- Gupta, S. (2020). Higher Education Management, Policies and Strategies. Journal of Business Management & Quality Assurance (e ISSN 2456-9291), 1(1), 5-11.
- Ibrahim, O. (2015). Suggested Model for E-learning Quality service. Journal of Business Management & Social Sciences Research, 4 (1): 54, 58.
- Jung, I., Wong, T. M., & Belawati, T. (Eds.). (2013). Quality assurance in distance education and e-learning: Challenges and solutions from Asia. SAGE Publications India.
- Karadeniz, A. (2018). Administrative Leadership in Open and Distance Learning Programs. Turkish Online Journal of Distance Education, 19(2), 215-217.
- Karaferye, F. (2017). An Introduction to Program Accreditation in Foreign Language Schools in Turkey. European Journal of Multidisciplinary Studies, 2(2), 62-66.
- Kim, Y. C. (2021). Korean Institute of Medical Education and Evaluation Presidential Address: the role of KIMEE as a medical education accreditation agency during the coronavirus disease 2019 pandemic. Journal of Educational Evaluation for Health Professions, 18.
- Kocdar, S., & Aydin, C. H. (2019). Accreditation of open and distance learning: a framework for Turkey. Turkish Online Journal of Distance Education, 13(3), 97-120.
- Koutselini, M. (2020). Quality assurance of e-learning within higher education: The philosophical and operational framework. Academia, (18), 132-144.
- Latchem, C. (2016). Open and distance learning quality assurance in commonwealth universities: A report and recommendations for QA and accreditation agencies and higher education institutions.
- Li, F., Lu, H., Hou, M., Cui, K., & Darbandi, M. (2021). Customer satisfaction with bank services: The role of cloud services, security, e-learning and service quality. Technology in Society, 64, 101487.
- Mahlangu, V. P. (2018). Quality Assurance and Accreditation in Open and Distance Learning. In Administrative leadership in open and distance learning programs (pp. 146-169). IGI Global.
- Mahlangu, V. P. (2018). Quality Assurance and Accreditation in Open and Distance Learning. In Administrative leadership in open and distance learning programs (pp. 146-169).

- IGI Global.
- Mohammadi, R; Zafaripour, Tahereh; S, & Zamanifar, M (2010). Validation and quality assurance of distance learning. A review of patterns and processes. *Educational measurement and evaluation studies*, 4 (8), 95-137.
- Mohammadi, A; Mojtabahidzadeh, R; Asad Zandi, S. (2019). Design and implementation of a national accreditation system and evaluation of virtual education centers of medical universities. *Journal of Medicine and Cultivation*, Winter 1397, Volume 27, Number 4, Special Issue of Forty Years of Achievements of the Higher Education System of the Islamic Republic of Iran, 270-260.
- Mncina, T., Mukurunge, T., & Tlali, N. (2020) Exploring the importance of students' input in accreditation of courses at tertiary institutions.
- Nguyen, H. C., & Ta, T. T. H. (2018). Exploring impact of accreditation on higher education in developing countries: a Vietnamese view. *Tertiary Education and Management*, 24(2), 154-167.
- Rosyidah, N. (2020). Internationalization in Higher Education: University's Effective Promotion Strategies in Building International Trust. *European Journal of Educational Research*, 9(1), 351-361.
- Salto, D. J. (2021). Beyond national regulation in higher education? Revisiting regulation and understanding organisational responses to foreign accreditation of management education programmes. *Quality in Higher Education*, 1-16.
- Seamon, D. (2017). Architecture, place, and phenomenology: Lifeworlds, atmospheres, and environmental wholes. *Place and phenomenology*, 247-264.
- Seamon, D., & Gill, H. K. (2016). Qualitative approaches to environment-behavior research. *Research methods for environmental psychology*, 5.
- Sin, C., Tavares, O., & Amaral, A. (2017). The impact of programme accreditation on Portuguese higher education provision. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 42(6), 860-871.
- Stander, E. (2019). Accreditation and managing quality assurance in private higher education institutions in South Africa (Doctoral dissertation, University of Pretoria)
- Stura, I., Gentile, T., Migliaretti, G., & Vesce, E. (2019). Accreditation in higher education: Does disciplinary matter? *Studies in educational evaluation*, 63, 41-47.
- Sugant R. (2014). A Framework for Measuring Service Quality of E-Learning Services. Pro-

- ceedings of the Third International Conference on Global Business, Economics, Finance and Social Sciences, (GB14Mumbai Conference) Mumbai, India. 19-21 December 2014
- Tavares, O., Sin, C., & Amaral, A. (2016). Internal quality assurance systems in Portugal: What their strengths and weaknesses reveal. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 41(7), 1049-1064.
- Toprak, E., & Şakar, A. N. (2018). Cultural Diversity and Accreditation: A Shared Understanding of Quality. In Supporting Multiculturalism in Open and Distance Learning Spaces (pp. 15-38). IGI Global.
- Tsabedze, V. (2020). Toward a framework for quality assurance of Library and Information Science education in an Open Distance e-Learning environment in Eswatini. *Journal of Library & Information Services in Distance Learning*, 14(2), 160-175.
- Tsabedze, V., & Ngoepe, M. (2020). A framework for quality assurance for archives and records management education in an open distance e-learning environment in Eswatini. *The International Journal of Information and Learning Technology*.
- Tsou, C. (2019). Quality Assurance in Higher Education: A Critical Review of the Literature.
- Vagarinho, J. P., & Llamas-Nistal, M. (2020). Process-Oriented Quality in e-Learning: A Proposal for a Global Model. *IEEE Access*, 8, 13710-13734.
- Valerie R & Bruno d. (2015). Assessing the quality of e-learning and distance learning translated by Bazargan, Dadras and Sharifi. Mehralborz Higher Education Institute Publications.
- Venkataraman, S., & Sivakumar, S. (2015). Engaging students in Group based Learning through e-learning techniques in Higher Education System. *International Journal of Emerging Trends in Science and Technology*, 2(01), 1741-1746.
- Vlachopoulos, D. (2016). Assuring quality in e-learning course design: The roadmap. *International Review of Research in Open and Distributed Learning: IRRDL*, 17(6), 183-205.
- White, S.R. (2018) Review of Quality Assurance in Distance Education and E-learning: Challenges and Solutions from Asia. Jung, I., Wong, T., and Belawati, T. (Eds.) *JALT Journal* Vol.37 No.1 May 2015, pgs.78
- www.qaa.ac.uk/academicinfrastructure/codeofpractice/distancelearning/contents.asp
- Yarmohammadian, M. H., Khorsani, E., Norouzinia, R., Mirzaei, S., Ehsanpour, S., Yamani, N., & Rezaei, F. (2020). Institutional accreditation in medical education: The experience of the survey visit teams. *Journal of Education and Health Promotion*, 9.

- Yousefy, A., Changiz, T., Yamani, N., Ehsanpour, S., & Hassan Zahrai, R. (2012). Developing a holistic accreditation system for medical universities of Iran. *Iranian Journal of Medical Education*, 11(9), 1191-1201.
- Zarif Sanaee, N. (2020). Assessing the criteria for the quality and effectiveness of e-Learning in higher education. *Interdisciplinary Journal of Virtual Learning in Medical Sciences*, 1(3), 24-32.
- Zozie, P., & Chawinga, W. D. (2018). Mapping an open digital university in Malawi: Implications for Africa. *Research in Comparative and International Education*, 13(1), 211-226.
- Ahmad, A. R., Jameel, A. S., & Raewf, M. (2021). Impact of Social Networking and Technology on Knowledge Sharing among Undergraduate Students. *International Business Education Journal*, 14(1), 1-16.